

har Adgang til Hjælpen. Direktoratet har herefter ment at kunne gaa ud fra, at der i Gennemsnit i Vinterhalvaaret til Stadighed vil være ca. 5 000 Medlemmer, der opfylder Betingelserne for at oppebære den paatænkte Understøttelse. Efter en Deling af dette Antal mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere finder man for Tidsrummet: 1. November 1926—31. Marts 1927 efter foretagen Beregning en samlet Udgift i Henhold til Lovforslaget paa ca. 1 600 000 Kr.

Efter det foreliggende Lovforslag kan der efter Direktoratets Formening rejses Tvivl om, hvorledes denne særlige Udgift skal bæres af de interesserede Parter: Staten, Kommunerne og Arbejdsløshedsfonden, idet Bestemmelsen i Lovforslagets § 3 kan forstaaes paa to Maader: enten saaledes, at Kommunerne af Særudgiften bærer $\frac{1}{3}$ og Staten ligeledes $\frac{1}{3}$, idet denne skal udrede Halvdelen af Arbejdsløshedsfondens normale Andel $\frac{2}{3}$, eller saaledes, at Særudgiften *alene* bæres af Arbejdsløshedsfonden uden Bidrag fra Kommunerne, men med Refusion af Halvdelen eller ca. 800 000 Kr. fra Statskassen.

Hvad enten den ene eller den anden Forstaaelse maatte være rigtig, maa Direktoratet holde for, at Statens Tilskud til Arbejdsløshedsfonden vedrørende denne Særudgift forhøjes, idet Direktoratet maa være i Tvivl om, hvorvidt Fonden med dens nuværende økonomiske Forhold vil være i Stand til at bære den ved Lovforslaget yderligere foretagne Belastning.

(sign. Vater).
